

jäänud jäänud laudas, tema ifad
 smad olnud aga käänis nurkas,
 kopaga pulma oaga ka natakse ees.
 Tema tantsunud mäga väärt ja
 ütelnud, et kes minu vaimu maie'i
 armasta ego armasta, see ei armasta
 ego armasta onind keh mitte ilusti
 jänatega laanud ta pruudid
 pea altast maha ja laanud ama
 teed. — Kui mäni aeg mästa laanud
 hakanud ta jälle ama rannemati
 vallaal aurama, et nad temale nägi
 rõõmsa. Ifa öelnud küll, et kes mul
 joomusest ära ei laanud, mis ja
 viimati pulma päeval tegid, et
 laanud amati viimaks jelle. Ta
 tulnud müüd ühe krahvri tühj
 juure ja ajanud kaubad ai kahe
 gel, et see peidmichi kaeft kingi.

tugt küsinud. Ifa tulnud keda ja
 nääninud jeda kannale. Kui käie
 maganud, laanud kann väija ja
 viilitanud. Tullew mees ilmonud ka
 roki ja ta laanud amale kaltpardi
 seitsme kuld peajaga tuma. Ifa
 mika viinud ifa kingituse ära ning
 pruut näinustanud innast waga
 ama viera peigmechi ja tema kingi-
 tuse üle. Kui kord laulatamise kät-
 te tulnud, viinud ifa kannas kannu
 jälle kama hõlma see rõõmsa.
 Pruut ehmatanud peidmest nähes küll
 ära, pält väinud aga mahu tagasi
 hiiu ja laanud innudil ära laula-
 tata. Pärna-kann funtunud ama
 ifad unes jälle sunn pulma minema
 ning laanud ife pärgest järgi tal-
 la. Kui teised ära laanud, laanud ta